

стари пергаменти тихо шумоляха един след друг, под светналите от възторг очи на княз Иоан и Добромир.

- Слушай, слушай, каква мъдрост! - възкликваше възхитен князът и почваше да чете на висок глас:

- "...Най-напред земята, без да бъде орана, нито сята, произведе всякакви видове растения и реди влечуги, четвероноги и водни животни, които живеят във водата и въздуха. А самата тая земя и небо, въздух и вода, огън и светлина и никсга несъществуващото изведе от небитие в битие..."

- Защо книжките нямаме и сега един Иоан Екзарх! - възкликна Добромир.

Князът прелистваше пергаментите с трескави пръсти. Хубавото му замислено чело сечеше тънка черта. Красотата на прочетеното възбуждаше младото му сърце като свято таинство. Духът му налиташе в невероятни за възрастта му висини и често той по цели часове бленуваше, отчужден от всяка земна суета. Да бъде съвършен човек и съвършен владетел - това бе неотстъпната му мисъл. И той мислеше мъдростта на древните да го подпомогне здириши в упорните му дирения.

- Слушай, слушай..." Някои безсловесни са общезителни, което е отличително за този начин на живот, който е насочен към обща цел и всички действия се вършат за нещо общо, както това може да се види при пчелите. Защото те имат общо жилище, излитат общо, работата им е обща. Онова, което е най-чудно от всичко е, че те се намират под властта на един чиновначали и само тогава се залавят за работа и се отправят да събират цветец, когато видят своя властелин, сиреч майката, да извързва през полета си. А техният цар не бива поставян чрез избора на мнозинството - защото често пъти безрадсъдството на народа поставя за властелин най-лошия - ,ките получава властта по жребие, тъй като лотата случайност много пъти дава властта на най-лошия, нито пък получава властта по баща и наследство, защото такива луде поради разкоша и ласкателствата често са тъпи и не разпознават истината, а си избират пчелите за властелин този който е по-едър от другите, като ги наричава по големина, по вид и доброта. Царят на пчели: